Wanad targad aga taati
Ohwerdamas orjama.
Aasta astub aasta jälgil,
Põlwed wauwad põrmu.
Määratu müürid litsuwad mäge,
Tornid, tempel tema turja.
Tugew tammik saand tuletukiks,
Taara koda kukund koku,
Taara teenistus tarretand,
Ja aseme kohta asutud
Ue usu uhke hoone,
Ilma ilus ehitud
Ühe ainsa Jumalale,
Poeale, kes piinatud,
Puhta püha Waimule.
Aasta astub aasta jälgil,
Põlwed wauwad põrmu.
Mägi alasti, hooneta,
Tempel tühi ja tükiline,
Org kole ja kurblik.
Praguſed müürid pajatawad
Wana wäge ja wõimu;
Kiwiwaremed kiitwad
Endist ilu ja õnne —
West aga woolab wiisakalt,
Ei tunne sillade tuge.
Sagedast' sai sõditud,
Walitsused wahetatud,
Linna uhkus hukatud,
Linna rikus riisutud,
Kodanikud kooletatud;
Ja mis mõek ei mahalõõnud,
Katk ja nälg neid kustutas,
Ja mis sõda saisma jätis,
Hooletus weel otsatas.
Aastad sõudsid, aastad jõudsid,

Jõudsid, sõudsid meieni.
Prüe künkast kergitawad
Kodad ennast kõrgelte,
Uhked hooned otsati,
Kirikud ja kellatornid;
Keskel aga üle keigi
Läigib kaunis koolikoda,
Kus sees tarkust kuulutakse,
Tartust taganõuatakse;
Kus seest seletust ja selgust
Laiali saab lahutud,
Rahwa hulka jagatud. —
Taarast Tartu nimi tõusis
Ebausu hukal acal,
Pimeduse pikil päiwil;
Tarkus aga meie põlwil
Tartud jälle tuhast tõmbas,
Tartu nime toimetas.

* * *

(Pühajärw.)

Maarahwa isamaa.

Kogugem, wennad, koku,
Hüiagem heledast' healt,